

РЕШЕНИЕ

№ 3287

гр. София, 26.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **5727** по описа за **2010** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ц. К. В. от с.Световрачане, У. „Здравец” № 9 и със съдебен адрес гр.С., пл. „П.Р.С” № 7, вх.В, .1 чрез адв. Д Я срещу РЕШЕНИЕ от 28.05.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 21-ви състав по нахд № 9687/2009 г., с което е потвърдено наказателно постановление № АЦ2650 от 27.07.09г., издадено от началник на отдел “Пътна полиция” при С., с което на основание чл.174, ал.1, предл.2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 месеца и административно наказание “глоба” в размер на 300 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Поддържа, че в производството пред СРС

административно наказващият орган (АНО) не е доказал нарушението, а районният съдия не е обсъдил всички събрани по делото доказателства. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да отмени решение от 28.05.2010 г. на С районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав по нахд № 9687/2009 г. и по същество на спора да отмени наказателно постановление № АЦ2650 от 27.07.09г., издадено от началник на отдел "Пътна полиция" при С.. Ответникът по касационната жалба началник отдел "Пътна полиция" при С. не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Със съдебно решение от 28.05.2010 г. С районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав по нахд № 9687/2009 г. е потвърдил наказателно постановление № АЦ2650 от 27.07.09г., издадено от началник на отдел "Пътна полиция" при С., с което на основание чл.174, ал.1, предл.2 от ЗДвП на Ц. К. В. е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 3 месеца и административно наказание "глоба" в размер на 300 лв. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя К И С, писмените доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК, включително протокол за медицинско изследване и протокол за химическа експертиза. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.5, ал.2, т.3 ЗДвП като е управлявал МПС след употреба на алкохол – положителна проба от тестване с алкотест дрегер – 1.1 промила в издишания въздух и концентрация на алкохол в кръвта от 0.7 промила съгласно протокол аз химическа експертиза № 1944/03.07.2009 г.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността,

допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 21 състав е валидно и допустимо. Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция не е инстанция по установяване на фактите, а по правилното приложение на закона. Приложението на материалния закон се преценява съобразно установените от първоинстанционния съд факти. От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 02.07.2009 г., около 23:40 часа касаторът Ц. К. В. управлявал лек автомобил марка „Дачия” с ДК № СА 28 14 ММ в гр.С., по У. „Войняговски път”, с посока на движение от У. „С” към У. „Ч войвода”, когато бил спрял за проверка и изпробван за употреба на алкохол от служители на О. с „Алкомер 931” № 251666, който отчел положителен резултат 1.1 промила алкохол, а съгласно протокол за химическа експертиза № 1944/03.07.2009 г. – 0.7 промила алкохол в кръвта. Районният съдия правилно е кредитирал показанията на актосъставителя С, които съответстват на представената разпечатка от показанията на алкомер 931 № 0251666 за същата дата и час, както и на другите писмени доказателства от преписката – издаден на лицето талон за медицинско изследване № 0035052 от 02.07.2009 г. и докладна записка на полицаи Д Свилков А от 02 РУ – С. до началника на 02 РУ на С. от 02.07.2010 г., от която се установява, че същото длъжностно лице е спряло за проверка касатора, който „силно лъхал на алкохол”, поради което на място бил повикан екип от КАТ при 02 РУ – С.. Актосъставителят С установява, че бил повикан от колеги поради съмнения за употреба на алкохол и с оглед необходимостта от установяването ѝ с техническо средство. Заключение на химическата експертиза на кръвна проба, взета на 03.07.2009 г., потвърждава наличие на етилов алкохол в кръвта на касатора от 0.7 промила. При тези данни по делото районният съдия е извел правилен извод, че съвкупната преценка на всички доказателства по делото установява административното нарушение по несъмнен начин. Изцяло неоснователни са касационните оплаквания, че пред СРС нарушението е останало недоказано или съдът не е обсъдил всички събрани доказателства. Неоснователни са оплакванията за нарушение на процедурата по Наредба № 30 от 27 юни 2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства при установяване на количеството алкохол в кръвта въз основа на химическа експертиза. Както правилно е посочил

районният съдия експертизата е изготвена в изрично посочената в чл.15, ал.2, т.1 от Наредба № 30/2001 г. лаборатория, като по-ниското съдържание на алкохол в кръвта в сравнение с техническото средство е логично с оглед отдалечеността във времето - в протокола за химическо изследване са избелязани дата и час: 03.07.2009 г., 8:20 часа. Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл.13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 НПК). Събраните доказателства са пълни, безпротиворечиви и категорично и несъмнено установяват, че касаторът е нарушил забраната по чл.5, ал.2, т.3 ЗДвП да не управлява МПС след употреба на алкохол. Районният съдия не е тълкувал превратно събраните по делото доказателства, нито е допуснал нарушение на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен извод, че касаторът е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.5, ал.2, т.3 ЗДвП, като наложеното на нарушителя наказание е в законоустановения размер. Районният съдия е изложил мотиви относно индивидуализирането на административното наказание съобразно чл.27, ал.2 ЗАНН. Ето защо при постановяване на обжалваното решение не е допуснато касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 и по чл.348, ал.1, т.2 НПК.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ 28.05.2010 на СРС, НО, 21 състав е ПРАВИЛНО** и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-град, V-ти Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 28.05.2010 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 21 състав** по нахд № 9687/2009 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.